

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 23 sierpnia 1877.

73.

Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświeccenia z dnia 31 lipca 1877.

zawierające statut Szkoły sztuk pięknych w Krakowie.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z dnia 29 stycznia 1876 potwierdzić zamieszczony poniżej statut Szkoły sztuk pięknych w Krakowie, która otwartą zostaje z początkiem roku szkolnego 1877/78.

Statut

c. k. Szkoły sztuk pięknych w Krakowie.

§. 1.

Szkoła sztuk pięknych w Krakowie ma na celu częścią następczanie sposobności do wydoskonalenia się w rysunku, częścią zaś usposabianie do twórczości artystycznej w malarstwie.

§. 2.

W szkole tej udzielane są, a mianowicie:

- a) jako przedmioty główne: rysunek ręczny i malarstwo;
- b) jako przedmioty pomocnicze: anatomia, perspektywa i nauka stylu (w związku z ćwiczeniami praktycznymi), dzieje powszechne, dzieje oświaty, i historia sztuki.

§. 3.

Do przedmiotów w §. 2 wzmiankowanych istnieją w szkole:

1. ogólna szkoła rysunku,
2. ogólna szkoła malarstwa.

Wzmiankowane przedmioty pomocnicze udzielane są za pomocą osobnych wykładów.

Porządek nauk, na zasadzie którego szkoły te są urządzone, przedstawić należy ministerstwu oświecenia do potwierdzenia.

§. 4.

Zadaniem ogólnej szkoły rysunku jest, ażeby nastęrczała sposobność kształcenia się osobom, które do zawodu swojego potrzebują przyswojenia sobie pewnej biegłości w rysunku ręcznym, szczególnie zaś osobom, chcącym przekonać się czy mają zdolności do sztuki i przygotować się do właściwych studyów artystycznych.

Zarazem będzie także przeznaczeniem tej szkoły kształcić w kursie trzyletnim, podług przepisanych zasad, sily nauczycielskie do udzielania rysunku w szkołach początkowych, wydziałowych i pośrednich.

Do szkoły tej przyjęty będzie bezwarunkowo każdy, kto skończył z dostatecznym postępem czwartą klasę szkoły realnej niższej lub gymnazjum realnego.

Aspiranci zaś, którzy skończyli z dobrym skutkiem gymnazjum niższe, albo dopiero co uczynili zadosyć wymaganiom §-fu 21-go ustawy państwa z dnia 14 maja 1869 o szkołach początkowych pod względem powinności uczęszczania do szkoły, jakoteż osoby będące już w wieku dojrzałszym, udowodnić mają egzaminem wstępnym odpowiednią biegłość w rysunku ręcznym.

§. 5.

Zadaniem ogólnej szkoły malarstwa jest nastęrczać uczniom sposobność nabycia wykształcenia artystycznego tak ogólnego, jak i technicznego, w takim stopniu, aby dostatecznie przygotowywało ich do samodzielnego uprawiania malarstwa.

Aby zostać przyjętym do tej szkoły, która zwyczajnie wymaga nauki trzechletniej, powinien kandydat udowodnić:

- a) że skończył z dobrym skutkiem nauki w gymnazyum niższem, w szkole realnej niższej, albo w szkole będącej na równi z temi zakładami, lub też że posiada wiedzę, wyrównywającą tej, którą nabywa się w podobnej szkole,
- b) że posiada wykształcenie więcej niż elementarne w sztuce plastycznej a w tym celu przełożył swoje roboty i zdał egzamin wstępny, w taki sposób, aby wynik jego pozwalał dorozumiewać się, że kandydat ma powołanie do uczenia się malarstwa.

Uczniowie, którzy skończyli szkołę rysunku, uwolnieni są od tego egzaminu jeżeli udowodnią świadectwem dostateczną biegłość w rysunku.

§. 6.

Jeżeli to będzie potrzebnem i możebnem, otwarta być może wyłączna szkoła malarstwa historycznego, której zadaniem będzie usposabiać uczniów do twórczości w tej gałęzi sztuki.

Ażeby do tej szkoły być przyjętym, kandydat udowodnić ma, że skończył z dobrym skutkiem nauki w ogólnej szkole malarstwa albo przełożeniem robót swoich i zdaniem egzaminu wstępnego z tego co umie i potrafi, okazać, że doszedł do kresu w rzeczonyj szkole zamierzonego.

§. 7.

Zgromadzenie nauczycielskie szkoły sztuk pięknych składa się:

1. z dyrektora posiadającego stopień służbowy VI klasy i pobierającego te same płace co profesor zwyczajny uniwersytetu krakowskiego,
2. z dwóch profesorów w stopniu służbowym VIII klasy z pensją po 1200 zł., prawem do postąpienia na 5 dodatków pięcioletnich po 200 zł. i dodatkiem służbowym po 360 zł., tudzież
3. z dwóch profesorów w stopniu służbowym IX klasy, z pensją roczną po 1000 zł., prawem postąpienia na takie same dodatki pięcioletnie i dodatkiem służbowym po 300 zł.

Do przedmiotów pomocniczych powołuje się docentów płatnych.

Do szkoły rysunku, jakoteż do szkoły malarstwa, gdyby przepelnione były, lub w razie innej udowodnionej potrzeby, przyjmowani być mogą asystenci za pozwoleniem ministerstwa oświecenia w każdym z osobna przypadku.

§. 8.

Do ułatwienia kształcenia się w sztuce, szkoła sztuk pięknych posiada stypendya zawiadywane według osobnych przepisów.

§. 9.

Ogólna szkoła malarstwa, jakoteż szkoła wyłączna malarstwa historycznego, jeżeli przyjdzie do skutku, urządza corocznie wystawy szkolne. Szkoła wyłączna obowiązana jest także posyłać obrazy na większe peryodyczne wystawy rządowe, urządzone pospołu z akademią wiedeńską.

§. 10.

Do zakupywania książek, miedziorytów i odlewów gipsowych, istnieje osobna komisya, której przewodniczącym jest dyrektor a uczestnikami interesowani profesorowie i docenci. Z końcem każdego roku szkolnego komisya zdać ma sprawę ministerstwu ze swoich czynności.

§. 11.

Pieczny dyrektora przekazane są sprawy nie wymagające decyzji wyższej władzy i we wszystkich sprawach, nie cierpiących zwłoki, on wydaje rozporządzenia, lecz tylko tymczasowe.

Dyrektor przedstawia profesorów do mianowania i docentów do przypuszczenia, jakoteż czyni wnioski co do przyznania stypendyj i posyła corocznie ministerstwu relacyą o stanie i postępie nauki.

Podlega mu całe zgromadzenie. On zwołuje wszystkie zebrania zgromadzenia nauczycielskiego i na takowych przewodniczy.

Nakoniec jest także obowiązany uczestniczyć odpowiednio w nauczaniu.

§. 12.

Zgromadzenie nauczycielskie szkoły sztuk pięknych składa się z profesorów ogólnej szkoły rysunku i szkoły malarstwa. Jego zadaniem jest naradzać się nad wszystkimi sprawami wewnętrznymi szkoły i czynić wnioski w tej mierze.

Zbiera się na wezwanie dyrektora najmniej raz w miesiąc. Wywody słowne posiedzeń przedstawia się ministerstwu.

§. 13.

Porządek czynności, zawierający przepisy postępowania na zebraniach zgromadzenia profesorów, przedstawić należy ministerstwu do potwierdzenia.

§. 14.

Szkoła sztuk pięknych podlega ministerstwu oświecenia, listownie jednak znosi się z niem za pośrednictwem prezydym namiestnictwa we Lwowie.

Stremayr r. w.

74.

**Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 10 sierpnia 1877,
o zmianie kilku przepisów dokumentu koncesyjnego dla kolei dolno-austryackich południowo-
zachodnich z dnia 3 listopada 1874 (Dz. u. p. Nr. 10 z roku 1875).**

Odmienne od §. 8 dokumentu koncesyjnego dla kolei dolno-austryackich południowo-zachodnich z dnia 3 listopada 1874 (Dz. u. p. Nr. 10 z roku 1875), zaprowadzają się na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 64), o taryfach maksymalnych dla przewozu osób na kolejach żelaznych jakoteż w skutek Najwyższego upoważnienia, w miejsce przepisów dotyczących się przewozu osób, następujące przepisy.

1. Dla przewozu osób ustanawia się następującą taryfę najwyższą:

	od osoby i kilometra
dla I klasy	4·8 centa,
„ II „	3·6 „
„ III „	2·4 „

waluty austryackiej w srebrze.

2. Dla pociągów pospiesznych kwoty taryfowe te podwyższone być mogą o 20 od sta, jeżeli takowe składają się nietylko z wagonów I klasy i jeżeli średnia chyżość tych pociągów (razem z zatrzymywaniem się na stacyach) na tych częściach kolei, gdzie nie ma wzniesień po 15 na tysiąc i większych, wynosi najmniej 37 kilometrów, na częściach zaś kolei gdzie są wzniesienia po 15 na tysiąc aż do 25 na tysiąc wyłącznie, najmniej 24 kilometry na godzinę.

Na częściach kolei, mającej jeszcze większe wzniesienia, chyżość pociągów pospiesznych oznaczy ministerstwo handlu.

3. Dla pociągów mieszanych taryfy powyższe niższe należy o 20 od sta.

Wyjątki od tego, dozwolone tylko na tych częściach kolei na których tylko mieszane pociągi są w ruchu, wymagają wyraźnego pozwolenia c. k. ministerstwa handlu.

4. Gdyby okazało się potrzebnem jeszcze większe niżenie a gdyby w tym przypadku spółka nie mogła zgodzić się na odpowiednie zmniejszenie ceny w wagonach III klasy, obowiązana jest zaprowadzić na żądanie ministerstwa handlu na częściach kolei, które takowe wskaże, IV klasę (dla stojących) z ceną taryfową po 1·5 centa waluty austryackiej w srebrze od osoby i kilometra.

5. Co do taryf przewozu pakunków, powozów i zwierząt żywych, przewożonych w związku z przewozem osób, jakoteż co do wszelkich postanowień podrzędnych tyczących się przewozu osób, obowiązana jest spółka poddać się rozporządzeniom c. k. ministerstwa handlu.

Na każdą kartę podróżną całą, wyznacza się bezpłatny ciężar pakunku w ilości 25 kilogramów, na każde półkarty w ilości 12 kilogramów.

6. Do obliczenia cen kart podróżnych jakoteż transportu rzeczy przewożonych w związku z przewozem osób, wzięta być może za podstawę, na częściach kolei z wzniesieniem po 15 na tysiąc i większem, 1½ razowa długość pomienionych mocnych wzniesień i spadków.

7. Spółka kolejowa obowiązana jest podać do wiadomości publicznej stosownie do rozporządzeń c. k. ministerstwa handlu wszelkie nowe taryfy przewozu osobowego, jakoteż wszelkie uchylenia lub zmiany taryf już istniejących, najmniej na dni 14 przed zaprowadzeniem tychże postanowień taryfowych.

8. Postanowienia powyższe nie naruszają przepisów tyczących się przewozu wojskowych.

Chlumecky r. w.

75.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 13 sierpnia 1877, o zaprowadzeniu znaczka stęplowego dwubarwnego na kartach do gry.

Od dnia 1 października 1877 zaprowadzoną będzie w c. k. urzędzie stęplowym naczelnym w Wiedniu nowa machina do stęplowania kart do gry, wybijająca znaczek stęplowy w dwóch barwach.

Tenże składa się z orła cesarskiego, czerwoną barwą nakreślonego a w pośrodku umieszczonego, na około którego, pomiędzy dwoma spółśrodkowymi kołami błękitnymi znajduje się napis podobnie barwy błękitnej „k. k. Kartentempel“ a po obu stronach napisu ozdoby z cyfrą w pośrodku.

Pretis r. w.

76.

**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
18 sierpnia 1877,**

o przyłączeniu dzielnicy X Favoriten miście w Wiedniu do okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego na Wiedniu.

Na mocy najwyższego upoważnienia z dnia 14 sierpnia 1877 zmienia się ustęp X rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25 listopada 1853 (Dz. u. p. Nr. 249) i dziesiątą dzielnicę Favoriten w mieście Wiedniu, utworzoną z części gmin katastralnych, Landstrasse, Wiedeń i Margarethen przyłącza do okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego na Wiedniu a przez to część dzielnicy III Landstrasse, do okręgu Favoriten wciągniętą, odłącza się od okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego na Landstrasse.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 października 1877.

Glaser r. w.